

בצורה זו, הסביר אלי, יקבל הצבא את שלו יוהנן פליס ישמור על (המכונית) שלו — על זה תמורת 11 ל"י ליום.

33 ל"י בחזרה. הפקיד הבטיח במפורט כי לא יהיה בכך שום מעשה רמאות או השתמטות, פליס שילם את הכופר, קיבל את חתימה בפיקט השירות שלו כי מילא את חובתו לשנה זו.

שלושה ימים לפני תום המועד שעבורו שילם פליס את הכסף, הופיע הפקיד בביתו, הודיע בשמחה כי התמרון נסתיים מוקדם משחשבו ולכן הוא מחזיר לפליס 33 ל"י.

כעבור יומיים, נקרא פליס למשטרה. שם היו עוד נהגים ששיחררו באותו צורה את

של הקלה כאשר סירבו הדתיים ואנשי חרות להופיע לשיבה המכרעת של מועצת העיריה. בלי צער רב סיור את הישיבה מחוסר מנין חוקי.

מנגוון על בנותיך חלל

המיסמך שהיה מונח השבוע במגרסה של אחד ממשרדי הממשלה בירושלים היה בלי תי רגיל.

רשם אחד מפקדי המשרד: „הגני להודי עכב שביום ד נפצתי באצבע על ידי סכין גילוח בשעת חידוד העפרון.“ כדי שלא יהיה שום מקום לספק אישר

חורה על „ארבעים הימים של מוסה דאג“, מעין „ארבעים הימים של משה שרת“.

עמוד שישי. הנציג הפרסי, שהכריז על עצמו כעל יורשו של „המלך כורש, ראשון הציונים“, לא הסתפק בניתוח המלחמה ש- עברה. הוא ביקש לנבא גם את פרטי המל- חמה הבאה — אם תהיה.

לדעתו תבוא ההכרעה מן השמיים. האור כלוסייה הממושעת של ישראל תהיה מסור גלח לספוג התקפות אוויריות קטלניות, מ- בלי להישר. אולם ההמונים בקאהיר, דמשק ובגדאד ישתוללו ברגע שההפצה הישרא- לית הראשונה תרד על ראשיהם. הם ימרו במשפריהם. הדבר ברור, לדעת הדיפלומט הפרסי, גם לגמאל עבד אלנאצר.

אחרי ניתוח מרגיע זה, ניגשה הועדה ל- החליט החלטות. הראשונה: להקים עמוד- שלום, עשוי משיש, בישראל.

דת הביזנס בסכנה

היריות שניתכו לפני שבוע על שירת מכוניותיו, ליד שדה-בוקר, לא הטרידו במ- יחד את הפרופסור גלן גליק, מגלה צפר- גות הנגב. אותו רגע היה שקוע במאבק הר- בה יותר חשוב ומסוכן בחזית אחרת.

גליק ידע כי במדינת ישראל קיים חופש לכל הדתות, פרט לדת היהודית. מוסלמים, דרוזים ונוצרים יכולים להתפלל לאלוהיהם כאוות נפשם. ליהודי הדבר אסור בהחלט. מותר לו להתפלל אך ורק לפי טעמם האי- שי של הרבנים הראשיים.

דבר זה לא מצא חן בעיני הפרופסור, שהוא יהודי רפורמי אמריקאי. הוא החליט להבקיע פרץ בחומה זו. כשהגיש לעיריית ירושלים את תכנית הבנין של המרכז האר- כיאוולוגי, אותו הוא מתכוון להקים, כלל בה אולם בית-כנסת לתלמידי המוסד לעתיד.

לא היה בכך כל צורך. אפשר היה לקרוא לאותו אולם בכל שם אחר. אך גליק לא רצה להגיע אל מטרתו כנגב בלילה. הוא דרש אישור רשמי לבית הכנסת הרפורמי הראשון בישראל.

בלי תחית המתים. הרבנים הראשיים הודיעו על עיון עמוק נפשם. הם הבינו מיד כי צפויה סכנה נוראה לקיומן של המפלגות הדתיות, לעצם שלטון קבוצות-הלחץ האדו- קות במדינה.

אחרי מכירת נשמתם למולך הקואליציוני זכו האדוקים להישג אחד: לחוק הנשואין והגירושין, הכופה על כל אזרח את הטכס הדתי. אולם החוק אינו קובע מה טיבו של טכס דתי זה. בשום מקום לא נאמר כי ה- טכס הדתי היהודי צריך להיות דחוקא לפי היראות הרב אייזיק הלוי הרצוג או הרב יצחק נסים. ברגע שייפתח השער לפלגים דתיים שונים, יישטם הבסיס מתחת הביזנס הדתי במדינה. ישובי העולים הדתיים, עיני האישות ושאר כלי-הנשק ייעלמו ממבצר ה- מפלגות הדתיות.

מובן שאיש לא התווכח על שיקולים כה חזומיים. תחת זאת דובר רבות על נוסח התפילות הרפורמיות, שנקבע בכנס רבני הרפורמה בעיר סינסיטי, ארצות-הברית, בש- נת 1927. הסיור החדש היה רובו באנגלית, כלל שירים מתורגמים של יהודה הלוי, בת- פילת שמונה-עשרה החסיר את הקטע „ברוך אתה ה' מחיה המתים“, ואת הסיום: „ותחזיר נה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה ה' המחזיר שכנתו לציון.“

כוורת הדבורים. אחרי שורק גלסון גליק את האבן לתוך הכוורת, זימזמו הד- בורים מסביב לראשה של מפא"י.

היא לא יכלה לריב עם שותפיה הדתיים בענין כה חיוני לקיומם. לעומת זאת לא יכלה גם להתעלם מרגשות הציבור הרפורמי אודי-ההשפעה באמריקה, התורם עצרות מליונים למגביות, שאיננו מוכן להשלים עם דיכוי דתו בארץ הקודש. עתונים אמריקאי יים חשובים, כמו הניו-יורק טיימס, כבר דרשו מכתביהם בארץ דו"ח יומי על ה- מאבק.

גרשון אגרון, ראש עיריית ירושלים, נטה למתן הרשיון. אולם גם הוא נאנח אנתה

פרט לבית-הכנסת אמת ואמונה בירוד- שלים, בו נערכות התפילות לפי נוסח ה- רפורמה הגרמנית, ובו ושבים גברים ו- נשים בצוותא.

כביסתך בבית מתכבסת ללא נקיפת אצבע אחת. אבקת „כביס נקה“ החדישה (מק דם כביסן) מכבסת במהירות וביעילות ומ- אריכה את ימי כביסתך.

עזיך רק להשרות את הכביסה כמשך שעתיים בתוך תמיסת כביס נקה מקציפה, וכביסתך תהי יה נקיה והפדיא ומוכנה לשטיפה.

כביס נקה

כובס בעצמו

המפיצים: חבי נורית בע"מ

אלינוע בע"מ גאה להציג את

ארתה קיט

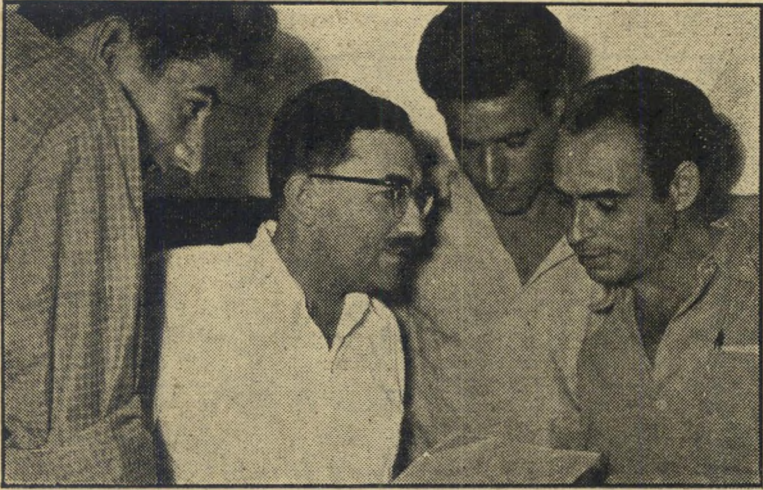
במחזות פזמונים ב-8 שפות כולל עברית

בלוית תזמורת בנצחו של הפסנתרן האמריקני הנודע

סנדי גולד
קונפרסיה — רפאל קלצ'קין
5 ימים בלבד (22 — 27.8.1956)

שתי הצגות לערב 7.30—9.30 בווירטהרן, רמת-גן, ששופך במיוחד לקראת הופעות אלו

מכירת הכרטיסים החלה במשרדים: רוקוקו, דיונוגוף 93; שעשועון, אבן גבירול 150; במה, בני-יהודה 150; מסך, המלך ג'ורג' מס' 2; כנף, אלני בי 83; רון, עליה 3; רכניץ, ביאליק 57; רמת-גן, במחירים: מ-2.100 — 5.900 ל"י.

מניגור שיינבוים (שני משמאל) ונאשמי קרית-שמונה * מכות מלפנים, שוטרים מאחור

מכוניותיהם. רק אז נתברר כי איתו פקיד היה מניס תמיד מספר מכוניות גדול בהר- בה מן הדרוש. הוא היה דואג שהמיכסה החיונית תגיע למחנות הצבא ואלו ליתר בעלי המכוניות היה מסדר שיחרור תמורת 11 ל"י ליום, ששלמו לנהגים מחסורי העסוקה כביכול. למעשה, היה משלשל את הכסף לכיסו הוא.

המשק עגבניה

„עגבנית עגבניה“ אתמול רק באת טאונית וכבר היום היא מציצה מכל סאלאט, מחמיצה...

מאז נכתב שיר ילדים זה השתנה נוף הארץ. העולים היורדים מאוניותיהם אינם נתקלים יותר בעגבניות המצצות אליהם מסלטים וחמיצות, להיסק, בחודש שעבר גוי רק למזבלות 600 טון עגבניות טובות. שום אוניה לא היתה מוכנה להביאן לארץ נכר. למגדלי העגבניות לא הפריע הדבר ביותר. הם קיבלו 100 פרוטה עבור כל קילוגרם ההולך לסאלאט, לחמיצה או למזבלה. אר- גיני-השיחק קונים את העודשים המיועדים להשמדה בשוק הסיטוני, מוסיפים את ה- הוצאה למעשה על מחיר העגבניות הנג- כרות בשוק (750 טון ליום). עקרת-הבית קונה את העגבניות במחיר 250 עד 300 פרוטה — פי שלוש יותר ממחיר היצרן.

רסק פתרונית. הפתרון הטבעי ביותר הוא להוריד את המחירים. לאפשר לעקרות הבית לקנות כמות גדולה יותר במחיר מו- זל. אולם לכך מתנגדים הירקנים, המרויחים כיום את מחצית המחדר. הירקן הקמעונאי מתקיים על מכירת כמות מנימאלית, אינו מעוניין כלל למכור יותר. טוען הוא: „מס- ההכנסה יהרוס אותי אם אמכור יותר!“ מאותה סיבה סירבו הירקונים ליעל את פ- עולתם. להצטייד, למשל, בארגוני קירור ש- יכלו עגבניות עם פתיחי קרח...
פתרון אחר הוא להגביר את ייצור השי- מורים לייצוא. הממשלה מוסיפה סובסידיה של 50 ל"י לכל טון עגבניות הנופך לרסק

• ראשון מימין: יוסף פרץ, תושב קרית שמונה שקם לחוסם במשטר הסיטור. • כיום זורק הירקן כשליש תוצרתו בג- מר יום המכירה, דבר המייקר עוד יותר את התוצרת.

מנהל המחלקה על אותו גליון: „אני מא- שר בזה שהגיל נכון.“

קרית-שמונה עדות לעולם חוזרת

דן שורקי, תושב קרית-שמונה, היה גיבור הישיבה השלישית של המשפט הגדול בצפת. שורקי, עולה ממרוקו, היה הנאשם מספר אחד מבין 27 התושבים, שנעצרו אחרי ההפגנה הגדולה של חודש מאי האחרון (העולם הזה 977 והלאה).

בתחילת הישיבה, קם שוטר להקריא את עדותו של שורקי, שניתנה במשטרת טבריה. לפתע התרומם עורך-הדין אליהו שינבוים, אחד משלושת הסניגורים, התנגד לקבלת העדות. „עדות זו“, אמר, „נסחטה מהעד תחת לחץ איומים ומכות.“ דן שורקי נקרא להעיד על עדותו. „היכו אותי בקת רובה ובאגרופים“, סיפר. „ביק- שו אותי לחתום על מה שכתבו. חתמתי ברצון. למה לא? ארבעה שוטרים עם אלות השגיחו על מעשי מאחור.“

חזרה לקיבוץ. בקרית שמונה עצמה, נראו בינתיים הסוקים הראשונים בחומת הטרור. מזכיר מפא"י במקום, איש כפר גלעדי מרדכי שלחי, החל רואה באור אחר את מעשי חבריו. השבוע הגיש את התפטר- רותו, חזר לקיבוץ.

מעילות כופר הישוב

הצו שהודיע ליוהנן פליס, נהג טנור חי- פאי, כי עליו להתייצב לשירות מילואים, בא בזמן לא נכון. רק עתה קיבל פליס עבודה, לאחר תקופה ארוכה של בטלה. הוא ביקש דחייה.

הבקשה נתקבלה, שירותו של פליס נדחה לחודשים. בתום תקופה זו, התייצב פליס עם מכוניתו, מוכן למלא את חובתו לצבא שהתייחס אליו בהבנה כזו.

גם הפעם התייחס הצבא בהבנה לצרכיו המסויימים של פליס. הפקיד האחראי לשרות המכוניות האורחיות במילואים, סקיד בשם אלק, רמו לנהג החיפאי כי אינו מוכרח לתת את מכוניתו. תמורת 11 לירות ליום, הסביר, יסתדר עם בעל מכונית אחרת למלא את מקומו ואת מקום מכוניתו. לצבא לא איכפת מי משרת, כל עוד תהיה לו מכונית.